

Sygn. akt IV U 23/15

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Elblągu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Dąbrowska-Furman

Protokolant: stażysta Mariola Kmito

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 kwietnia 2016 roku w E.

sprawy z odwołania R. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w E.

z dnia 2 grudnia 2014 roku, znak: 520000/603/113442/2014-ZAS-CW

z udziałem zainteresowanego K. R.

o zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego:

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu R. S. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od dnia 30 lipca 2014 roku do dnia 3 grudnia 2014 roku.

Sygn. akt IV U 23/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 grudnia 2014r., znak (...) - (...), pozwany organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w E. odmówił ubezpieczonemu - Panu R. S. prawa do zasiłku chorobowego z tytułu wypadku przy pracy za okres od 30 lipca 2014r. do 12 sierpnia 2014r. oraz za okres od 13 sierpnia 2014r. do 3 grudnia 2014r. w wysokości 100% podstawy jego wymiaru, wskazując jako podstawę prawną art. 3 ust. 1, art. 9 ust. 1 i art. 22 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz.U. z 2009r., Nr 167, poz. 1322 z zm., zw. dalej także Ustawą wypadkową). W uzasadnieniu podano, że z posiadanej przez ZUS dokumentacji wynika, że od 1 lutego 2014r. ubezpieczony podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu chorobowemu oraz wypadkowemu, w dniu 28 lipca uległ w zakładzie pracy wypadkowi, zdarzenie z dnia 28 lipca 2014r. nie zostało jednak uznane za wypadek przy pracy przez Wydział Świadczeń E. – Rentowych pozwanego, protokół powypadkowy zawiera stwierdzenia bezpodstawne, występują rozbieżności pomiędzy dokumentacją wypadkową sporządzoną przez zakład pracy a dokumentacją medyczną, z której wynika, że ubezpieczony doznał urazu w dniu 17 lipca 2014r.

Od powyższej decyzji odwołanie wniósł ubezpieczony. Wskazał, że odwarstwienie siatkówki oka lewego nastąpiło w pracy dnia 28 lipca 2014r. w wyniku wypadku, natomiast wcześniej dnia 17 lipca 2014r. udał się do (...) Wojewódzkiego Szpitala (...) z powodu bólu oka lewego, a nie urazu.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Wezwana do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego – pracodawca ubezpieczonego – Pani K. R., prowadząca działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowa (...) w E. nie zajęła stanowiska w sprawie / postanowienie o wezwaniu zainteresowanego z dnia 13 stycznia 2015r. –k. 5 akt sprawy/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony podlegał obowiązkowemu ubezpieczeniu wypadkowemu w związku z zatrudnieniem na podstawie umowy o pracę przez zainteresowaną K. R. w punkcie skupu złomu przy ul. (...) w E. od dnia 1 lutego 2014r. na stanowisku skupowego.

/okoliczność bezsporna/

Ubezpieczony wykonywał obowiązki skupowego w punktach skupu złomu prowadzonych przez zainteresowaną, ostatnio - przy ul. (...) w E.. W tym punkcie skupu pracował sam. Do jego obowiązków należało skupowanie złomu, w tym przyjmowanie, ważenie i sortowanie złomu, zapłata za skupowany złom. Przy skupowaniu złomu ubezpieczony wypisywał formularze przyjęcia odpadów metali na numerowanych kolejno drukach ścisłego zarachowania zainteresowanej, których kopie przekazywał następnie zainteresowanej. Na formularzach, podpisanych zarówno przez ubezpieczonego jak i osobę sprzedającą złom, ubezpieczony wpisywał dane osobowe i adres sprzedającego, datę przyjęcia, rodzaj odpadu, jego masę w kg, cenę jednostkową, wartość, kod odpadu, rodzaj produktu, z jakiego powstał odpad, źródło i miejsce pochodzenia odpadu oraz łączną wartość. Na terenie punktu skupu znajdowała się usytuowane na otwartym betonowym placu waga najazdowa, znajdujący się kilka metrów od wagi, długi na ok. 6 - 7 metrów kontener, w którym przechowywano skupowany złom, a także pomieszczenie, w którym przechowywano dokumenty oraz składowano metale kolorowe. W punkcie skupu brak było jakiegokolwiek urządzenia służącego do transportu skupowanego złomu. Transport złomu, w tym na wagę oraz z wagi do kontenera, ubezpieczony wykonywał samodzielnie ręcznie. Pomiędzy wagą a placem oraz placem i kontenerem była różnica poziomów.

/dowód: zeznania świadka R. W. złożone na rozprawie 27 marca 2015r. – k. 37v; zeznania świadka K. W. – rozprawa 21.07.2015r. – k. 137v-138v; zeznania świadka G. R. złożone na rozprawie 29 maja 2015r. – k. 85v-85; zeznania ubezpieczonego R. S. złożone na rozprawie 29 maja 2015r. – k. 85v-86; zeznania zainteresowanej K. R. złożone na rozprawie 29 maja 2015r. – k. 85v notatki ubezpieczonego k. 93; formularze przyjęcia odpadów metali – k. 100-130/

W dniu 28 lipca 2014r. ubezpieczony przyszedł do pracy w punkcie skupu złomu przy ul. (...) rano - na godz. 7.30. W tym dniu było upalnie. Ubezpieczony wykonywał swoje obowiązki, skupując złom. Przyjął złom od poszczególnych osób o wadze: 95 kg, 31 kg, 5 kg, 61 kg, 8 kg, nadto aluminium o wadze 0,4 kg, 4,0 kg, 4 kg i 2,2 kg, miedź o wadze 1,6 kg, puszki o wadze 8,80 kg i 17,60 kg. Około godziny 11 ubezpieczony przyjął złom w postaci obudowy szaf elektrycznych o wadze 120 kg. Po jego zważeniu musiał go zdjąć z wagi i przenieść do kontenera, pochylił się więc, aby go podnieść, dźwignął go próbując go unieść, wówczas poczuł ostry ból lewego oka, przestał widzieć na lewe oko prawidłowo, widział jedynie kątem oka zniekształcony obraz. Ubezpieczony pracował nadal, unikał jedynie przenoszenia ciężkich przedmiotów. 30 lipca 2014r. z uwagi na brak poprawy stanu oka udał się po pomoc medyczną. W związku z wypadkiem był czasowo niezdolny do wykonywanej przez niego pracy skupowego w okresie 30 lipca 2014r. do 3 grudnia 2014r.

/dowód: protokół powypadkowy z załącznikami – w aktach rentowych ZUS; zeznania świadka K. W. – rozprawa 21.07.2015r. – k. 137v-138v; zeznania ubezpieczonego R. S. złożone na rozprawie 29 maja 2015r. – k. 85v-86; zeznania zainteresowanej K. R. złożone na rozprawie 29 maja 2015r. – k. 85v notatki ubezpieczonego k. 93; formularze przyjęcia odpadów metali – k. 100-130; opinia biegłego sądowego lekarza okulisty dr. W. N. – k. 153 wraz z opinią uzupełniającą – k. 160, 193; dokumentacja medyczna – k. 36, 55, 63, 65, 97, 91/

W wyniku wypadku ubezpieczony doznał urazu w postaci odwarstwienia siatkówki oka lewego, wskutek którego doznał stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 35%.

/opinia biegłego sądowego lekarza okulisty dr. W. N. – k. 153 wraz z opinią uzupełniającą – k. 160, 193/

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dokonując ustaleń faktycznych w niniejszym postępowaniu opierał się na dokumentacji znajdującej się w aktach organu rentowego oraz aktach sprawy. Dokumentacja ta nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania, zawierała dane dot. tytułu ubezpieczenia oraz stanu zdrowia ubezpieczonego.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na zeznaniach wszystkich świadków: R. W. – kolegi ubezpieczonego, który okazjonalnie odwiedzał go w punkcie skupu złomu przy ul. (...) i pomagał mu w pracy, K. W. – zatrudnionego przez zainteresowaną technika BHP, członka zespołu powypadkowego przeprowadzającego czynności powypadkowe, w tym sporządzającego protokół powypadkowy, G. R. – pracownika biurowego zainteresowanej oraz członka zespołu powypadkowego. Zeznania tych osób zasługiwały na wiarę jako obiektywne, spójne i logiczne osób nie zainteresowanych rozstrzygnięciem sprawy.

Słuchany na rozprawie 27 marca 2015r. świadek R. W. – kolega ubezpieczonego zeznał, iż okazjonalnie pomagał ubezpieczonemu w pracy na skupie złomu przy ul. (...) w E. , w tym także latem 2014r. Świadek w sposób zbieżny z zeznaniami ubezpieczonego opisał miejsce pracy ubezpieczonego przy ul. (...) oraz przebieg czynności, które zazwyczaj wykonywał ubezpieczony przy przyjęciu złomu w punkcie skupu, podając, że na placu znajdowała się duża waga, po zważeniu złomu należało przenieść złom z wagi do długiego na ok. 6 m kontenera oddalonego o kilka metrów – ok. 3, od wagi, po czym poukładać go, przy czym brak było jakiegokolwiek sprzętu służącego do transportu złomu. Świadek opisał także sposób transportu złomu ciężkiego i wielkogabarytowego. Zeznał także, że na początku sierpnia 2014r. ubezpieczony zadzwonił do niego i opisał mu przebieg wypadku z 28 lipca 2014r.

Świadek G. R. słuchany na rozprawie 29 maja 2015r. – pracownik biurowy zainteresowanej zeznał, że zajmował się pracą 40 punktów skupu surowców wtórnych prowadzonych przez zainteresowaną na terenie kilku województw, w tym pracą punktu skupu położonego w E. przy ul. (...) – dostarczał druki ścisłego zarachowania w postaci formularzy przyjęcia odpadów metali. Świadek opisał punkt skupu przy ul. (...) oraz charakter pracy ubezpieczonego w taki sposób jak ubezpieczony oraz świadek W.. Podał, że na terenie tego punktu nie było żadnych urządzeń służących do transportowania złomu, ubezpieczony pracował tam sam, złom transportował ręcznie.

Świadek K. W. słuchany na rozprawie w dniu 21 lipca 2015r. – zatrudniony przez zainteresowaną na podstawie umowy cywilnoprawnej jako technik bhp, członek - obok G. R. - zespołu powypadkowego opisał miejsce pracy ubezpieczonego na ul. (...) – punkt skupu złomu, wyposażenie tego punktu, nadto charakter pracy ubezpieczonego jako skupowego w punkcie skupu złomu zainteresowanej , nadto rodzaj i przebieg przeprowadzonych przez zespół powypadkowy czynności, w tym co do przesłuchania ubezpieczonego, treści udzielonych przez niego informacji. Świadek podał również przyczyny, dla których zespół powypadkowy zakwalifikował zdarzenie z dnia 28 lipca 2014r. jako wypadek przy pracy.

Sąd dał wiarę także zeznaniom stron: ubezpieczonego oraz zainteresowanej K. R.. Zainteresowana słuchana w charakterze strony na rozprawie w dniu 29 maja 2015r. opisała miejsce pracy ubezpieczonego – punkt skupu złomu przy ul. (...), charakter i rodzaj obowiązków pracowniczych ubezpieczonego - w sposób zbieżny z zeznaniami ww. świadków oraz ubezpieczonego. Zeznania zainteresowanej były logiczne i obiektywne i dlatego oceniono je jako wiarygodne.

Ubezpieczony przedstawił charakter swojej pracy, opisał miejsce pracy oraz przebieg zdarzeń z dnia wypadku – 28 lipca 2014r. Jego zeznaniom należało dać wiarę, albowiem były one konsekwentne – tak w toku postępowania powypadkowego, jak i przed sądem ubezpieczony słuchany najpierw informacyjnie, a następnie w charakterze strony zeznawał konsekwentnie i spójnie, z tym tylko, że w toku postępowania powypadkowego w protokole

wyjaśnień ubezpieczonego nie sprecyzowano jaki złom dźwigał ubezpieczony w chwili kiedy poczuł ból lewego oka, na rozprawie 29 maja 2015r. w toku przesłuchania w charakterze strony ubezpieczony zeznał, że nie pamięta już jaki złom dźwigał w chwili wypadku, jedynie w toku przesłuchania informacyjnego ubezpieczony podał, że była to obudowa szafy elektrycznej. W ocenie sądu powyższe nie podważa wiarygodności ubezpieczonego. Po wypadku uwaga ubezpieczonego mogła bowiem naturalnie koncentrować się na jego stanie zdrowia, wówczas kwestia jaki konkretnie złom dźwigał mogła nie mieć dla ubezpieczonego istotnego znaczenia i dopiero po czasie – w związku z przygotowaniem odwołania od negatywnej dla ubezpieczonego decyzji pozwanego - ubezpieczony analizując przebieg wydarzeń, dysponując swoimi notatkami z dnia zdarzenia, mógł przypomnieć sobie jaki element dźwigał w chwili, kiedy poczuł ból lewego oka.

Zeznania ubezpieczonego korespondowały przy tym z zeznaniami świadków oraz zainteresowanej – jak chodzi o miejsce pracy oraz charakter wykonywanych przez niego czynności.

Zeznania ubezpieczonego znalazły nadto potwierdzenie w przedłożonej przez zainteresowaną dokumentacji w postaci druków ścisłego zarachowania – formularzy przyjęcia odpadów metali /k. 100-128/ oraz przedłożonych przez ubezpieczonego notatkach /k. 93/, w których notował przyjmowany w trakcie pracy złom.

Z przedłożonej przez zainteresowaną dokumentacji w postaci formularzy przyjęcia odpadów metali /k. 100-128/ wynikało, że w dniu wypadku 28 lipca 2014r. ubezpieczony przyjmował w punkcie skupu m.in. obudowy urządzeń elektrycznych – szafy o wadze 120 kg /formularz – k. 102/. Formularz ten zawiera szczegółowe dane co do rodzaju, wagi i wartości złomu, nadto dane osoby sprzedającej złom oraz własnoręczne podpisy tych osób. Z przedmiotowych formularzy wynika, że tego dnia ubezpieczony przyjmował złom od poszczególnych osób złom o wadze: 95 kg, 31 kg / formularze - k. 100/, 5 kg, 61 kg /formularze k. 101/, 8 kg /k. 102/, nadto aluminium o wadze 0,4 kg /k. 116/, 4,0 kg /k. 118/, 4 kg /k. 119/ i 2,2 kg /k. 117/, miedź o wadze 1,6 kg /k. 116/, puszki o wadze 8,80 kg /k. 117/ i 17,60 kg /k. 118/. Dokumentacja ta – formularz przyjęcia odpadów metali z dnia 28 lipca 2014r. znajdujący się na karcie 102 akt sprawy, potwierdza zeznania ubezpieczonego co do tego, że w dniu wypadku przyjmował on ciężką obudowę szafy elektrycznej – o wadze 120 kg. Dokumentacja ta ma istotne znaczenie dla sprawy, albowiem sporządzona została w dniu zdarzenia, przed wypadkiem, zawiera wszelkie dane, w tym własnoręczne podpisy osób sprzedających złom i została przekazana zainteresowanej, dopiero w toku postępowania sądowego została złożona przez zainteresowaną. Sąd dał jej wiarę, brak było bowiem jakichkolwiek przesłanek, aby podważyć jej autentyczność.

Zeznania ubezpieczonego korespondowały nadto z dowodem w postaci opinii biegłego sądowego lekarza okulisty dr. W. N. (opinia k. 153 wraz z opiniami uzupełniającymi – k. 169 i 193).

Biegły po przeprowadzeniu badania ubezpieczonego, z uwzględnieniem dokumentacji medycznej w wydanej opinii potwierdził, że do urazu ubezpieczonego dojść mogło w opisywanych przez ubezpieczonego okolicznościach. Biegły ustalił, że podczas wykonywania obowiązków pracowniczych przez ubezpieczonego mogło dojść do odwarstwienia siatkówki oka lewego, przyczyną odwarstwienia siatkówki był głównie wysiłek podczas dźwigania złomu. Biegły jednoznacznie ustalił również, że stwierdzone przed wypadkiem – w dniu 17 lipca 2014r. odłączenie ciała szklistego było nie powiązane z odwarstwieniem siatkówki, brak odwarstwienia siatkówki w dniu 17 lipca 2014r. potwierdza urazową etiologię w dniu 28 lipca 2014r. Biegły stwierdził, iż skutek wypadku ubezpieczony doznał stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 35% na podstawie punktów 37 i 27 a załącznika Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania - Dz.U.2013.954 j.t.

Przedstawiona opinia poddana została ocenie Sądu, na podstawie art. 233 k.p.c., według kryteriów wypracowanych w orzecznictwie i nauce prawa. Sąd uznał, że winna ona stanowić podstawę ustaleń faktycznych, albowiem wydana została przez biegłego odpowiedniej specjalności, odpowiada na pytania postawione w tezie dowodowej, spełnia kryteria zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, wydana została na podstawie wskazanych przez Sąd przesłanek, po przeprowadzeniu badania ubezpieczonego – co zostało opisane przez biegłego, sporządzona została

w sposób przejrzysty i zrozumiały dla osób nie posiadających wiadomości specjalnych, zawiera jasne, spójne i jednoznaczne motywy, przedstawia jednoznaczne wnioski.

Organ rentowy złożył zastrzeżenia co do opinii biegłego /pismo z dnia 8 października 2015r. – k. 164 i nast., pismo z dnia 23 listopada 2015r. – k. 185 /.

Biegły w opinii uzupełniającej /k. 169, 193/ odniósł się do tych zastrzeżeń w sposób, który pozwalał na oddalenie wniosku dowodowego pozwanego o powołanie biegłego okulisty w innej osobie. Biegły stwierdził stanowczo, że odłączenie ciała szklatego jest stanem występującym częściej niż odwarstwienie siatkówki, odwarstwienie występuje w 10% przypadków, do 17 lipca 2014r. nie było odwarstwienia siatkówki, za nagłym powstaniem odwarstwienia siatkówki oka lewego świadczy to, że w dniu 17 lipca 2014r. nie stwierdzano odwarstwienia siatkówki, odłączenie ciała szklatego przyczyniło się do odwarstwienia siatkówki.

Zeznania ubezpieczonego korespondowały ponadto z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym w postaci dokumentacji powypadkowej – protokołu powypadkowego.

Prawidłowo sporządzony protokół powypadkowy stanowi dokument urzędowy w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego /dalej kpc/. Jego treść jest dowodem na to, że miały miejsce opisane w nim fakty oraz że zakwalifikowano je jako wypadek przy pracy /tak SN wm.in. w wyroku z 25.05.1999r., II UKN 658/98, OSNP 2000/15/594/. Zgodnie z art. 244 kpc dokumenty urzędowe sporządzone w odpowiedniej formie przez organy władzy publicznej w zakresie ich działania lub przez organizacje zawodowe, samorządowe, inne organizacje pozarządowe w zakresie powierzonych im przez przepisy ustawy spraw z dziedziny administracji publicznej, korzystają z domniemania (obalanego w sposób przewidziany w art. 252 kpc – por. uzasadnienie wyroku SN z 18.09.1969r., II CR 308/69, OSNC 1970, nr 7-8, poz. 130) zgodności z prawdą tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone oraz z domniemania prawdziwości (autentyczności pochodzenia dokumentu od jego wystawcy – por. uzasadnienie wyroku SN z 17.05.2000r., I CKN 724/98, M.Prawn. 2000/11/713, wyrok SN z 15.07.2010r., IV CSK90/10, LEX nr 603426, wyrok z 7.10.2010r., IV CSK 187/10, LEX nr 667507). Zainteresowany pracodawca nie kwestionował zapisów protokołu powypadkowego. Wskazano w nim okoliczności wypadku z 28 lipca 2014r. oraz zakwalifikowano zdarzenie jako wypadek przy pracy.

W ocenie Sądu pozwany ZUS, na którym z mocy art. 252 kpc spoczywał ciężar dowodu, nie udowodnił, że okoliczności podane w protokole powypadkowym są niezgodne z prawdą.

W dokumentacji medycznej z 17 lipca 2014r. – „Skrócona historia choroby, obszar konsultacji okulistyczny” Wojewódzkiego Szpitala (...) w E., na którą powoływał się pozwany w swojej decyzji i odpowiedzi na odwołanie /kserokopia – k. 14 akt sprawy/ nie stwierdzono, aby 17 lipca 2014r. doszło do urazu. Zawiera ona jedynie zapis dot. wywiadu pozyskanego od ubezpieczonego o treści „błyski i tępy ból OL,” po czym następują dane z przeprowadzonych przez lekarza udzielającego pomocy badań dot. ostrości wzroku i ciśnienia obu oczu, dna oka lewego, brzegów powiek oraz zalecenia dot. przyjmowania leków. Opinia biegłego opisana powyżej pozwoliła na ustalenie, że opisane w tej dokumentacji medycznej dolegliwości ubezpieczonego nie stanowiły wyłącznej przyczyny wypadku. W przedmiotowej dokumentacji stwierdzono, że „siatkówka przylega, bez przedarć i otworów”.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U.2015.1242 j.t.) za wypadek przy pracy uważa się m. in. nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas wykonywania zwykłych czynności lub poleceń przełożonych.

Powszechnie przyjmuje się w zarówno w doktrynie jak i orzecznictwie, że wystarczającym dla uznania, iż wypadek został wywołany przez przyczynę zewnętrzną jest ustalenie, że do zespołu przyczyn rozstrzygających o szkodliwym skutku należała również przyczyna zewnętrzna, bez której wypadek nie nastąpiłby.

Mając na względzie powyższe rozważania Sąd przyjął, że zdarzenie z 28 lipca 2014r. należało zakwalifikować jako wypadek przy pracy, albowiem spełniało ono wszelkie ww. przez art. 3 ustawy wypadkowej przesłanki: zostało wywołane przyczyną zewnętrzną – dźwignięciem ciężkiego złomu przez ubezpieczonego, na podstawie opinii biegłego wyeliminowano możliwość, aby przyczyny tkwiące w organizmie ubezpieczonego były wyłączną przyczyną wypadku, jednocześnie doszło do niego w związku z wykonywaną przez ubezpieczonego pracą, podczas wykonywania przez niego zwykłych czynności, powodowało uraz ubezpieczonego.

Stosownie do art. 6 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych tytułu wypadku przy pracy przysługuje m.in. świadczenie w postaci zasiłku chorobowego - dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Mając na uwadze całokształt powyższych okoliczności, Sąd na zasadzie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 30 lipca 2014r. do 3 grudnia 2014r.